

Sygn. akt I C 2202/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Zatorski

Protokolant: Monika Żuberek

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2018 roku w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa **K. F.**

przeciwko **(...) S.A z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A z siedzibą w W. na rzecz powódki K. F. kwotę 2.431,66 zł (dwa tysiące czterysta trzydzieści jeden złotych sześćdziesiąt sześć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 21.05.2016r.do dnia zapłaty;

II. powództwo dalej idące oddala;

III. orzeczenie o kosztach pozostawia referendarzowi sądowemu, z uwzględnieniem wygranej powódki w 34 %.

Sygn. akt I C 2202/16 U Z A S A D N I E N I E

K. F. domagała się zasądzenia od (...) S.A. w W. kwoty 7.137,43 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21.05.2016r. do dnia zapłaty oraz obciążenia pozwanej kosztami procesu (k.2). Powódka podała, że w dniu 16.05.2016 r. doszło do kolizji drogowej, której sprawca posiadał ubezpieczenie OC u pozwanej. Pozwana wyceniła wartość szkody na 1.468,36 zł, lecz powódka ustaliła w drodze opinii niezależnego rzeczoznawcy, za co zapłaciła 400 zł, że przyznane odszkodowanie jest znacznie zaniżone Powódka domaga się zatem 7.137,43 zł odszkodowania w wysokości różnicy pomiędzy kwotą wynikającą z kosztorysu niezależnego rzeczoznawcy i kosztorysu pozwanej, a ponadto zwrotu kosztów zlecenia opinii prywatnej Domaga się także odsetek należnych od daty przesłania pozwanej wyliczenie szkody (k.3-5).

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa na koszt powódki (k. 31). Wskazała, że świadczenie wypłacone powódce odpowiada wartości szkody wg cen rynkowych, a jeżeli powódka naprawiła szkodę, wówczas wypłacone świadczenie odpowiadać będzie kosztom poniesionym przez uprawnioną, zaś opinia zlecona przez powoda nie określa kosztów przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego, lecz szacuje wartość szkody przy uwzględnieniu stawek (...), co nie ma uzasadnienia (k. 34-35).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 16.05.201r. samochód S., którym kierowała powódka, został uszkodzony w kolizji drogowej, której sprawca posiadał ubezpieczenie OC u pozwanej.

Bezsporne

Po kolizji powódka zgłosiła szkodę pozwanej, a ta po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego decyzją z dnia 20.05.2016r. wyceniła szkodę na kwotę 1.468,36 zł.

Natomiast powódka ustaliła w drodze opinii niezależnego rzeczoznawcy, że wysokość szkody wynosi 8.205,79 zł. Za sporządzenie opinii prywatnej powódka zapłaciła 400 zł.

Pomimo odwołania powódki od w/w decyzji ze wskazaniem na opinię prywatną pozwana pismem z 27.07.2016r. podtrzymała swoje stanowisko w sprawie.

Dowód:

- decyzja pozwanej – k. 10,
- opinia prywatna – k. 18-23,
- faktura za opinię – k. 27,
- mail – k. 24,
- pismo pozwanej – k. 25.

W wyniku w/w kolizji w samochodzie powódki, którego wartość przed szkodą wynosiła 11.500 zł, zostały uszkodzone: ściana TL, prowadnica lewa zderzaka T i zderzak tylny. Koszt naprawy uszkodzonego pojazdu powódki wynosi: z użyciem części oryginalnych Q - 4.317,58 zł, natomiast z użyciem części tzw. zamienników – 3.499,72 zł. Powyższe koszty naprawy uwzględniają wymianę zderzaka i jego prowadnicy oraz naprawę w/w ściany, która nie kwalifikuje się do wymiany. Uszkodzenia pojazdu powódki nie są bowiem znaczne, wgniecenia są łagodne, brak jest rozdarcia poszycia i ostrych wgnieceń, powierzchnia uszkodzeń jest niewielka, zatem ten rodzaj uszkodzeń jest powszechnie przyjmowany jako podstawa do naprawy blacharskiej, nie zaś do wymiany.

W przypadku wymiany spornej ściany koszt naprawy pojazdu powódki przy użyciu części oryginalnych wyniósłby 8.205,58 zł. Sam koszt wymiany tylnej ściany wynosi 4.023,51 zł.

W praktyce naprawa pojazdu o 10-letnim okresie użytkowania, a taki był wiek pojazdu powódki w dacie szkody, następuje z użyciem nieoryginalnych części zamiennych, tzw. zamienników. Naprawa tych uszkodzeń może być wykonana bez szkody dla jakości usług w rzemieślniczych warsztatach naprawczych.

Dowód :

- opinia biegłego - k. 81-92,
- uzupełniająca opinia biegłego - k. 138 i 161.

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w części.

Zgodnie z art. 361§ 1 k.c. zobowiązany do naprawienia szkody ponosi odpowiedzialność za normalne następstwa zachowania, z którego szkoda wynikła; uprawniony w tych granicach może domagać się zwrotu tego, co utracił i korzyści, jakie mógłby osiągnąć, gdyby szkody mu nie wyrządzono (§ 2). Natomiast stosownie do art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu . Stosownie zaś do § 2 w/w przepisu - jeżeli naprawienie

szkody ma nastąpić w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili.

Ubezpieczyciel natomiast ponosi odpowiedzialność za zdarzenie objęte stosowną umową, w tym obowiązany jest do wypłaty należnych uprawnionemu świadczeń (art. 805 i 822 k.c.).

Bezsporne między stronami było, że pozwana ponosi odpowiedzialność za skutki kolizji, której sprawca posiadał polisę OC u pozwanej. Spór dotyczy wysokości należnego odszkodowania, w tym, czy pozwana właściwie przyjęła rodzaj i wartość części zamiennych oraz kosztów robocizny niezbędnych do doprowadzenia pojazdu powoda do stanu sprzed zdarzenia skutkującego szkodą, a także, czy wskazana jest naprawa, czy wymiana tylnej ściany pojazdu.

Ustaień w sprawie dokonano głównie na podstawie opinii biegłego, która rozróżnia koszty naprawy zależnie od rodzaju używanych do niej części, a także ocenia zasadność naprawy lub wymiany spornej ściany. Wg opinii naprawa pojazdu powoda z użyciem części zamiennych jest, z uwagi na jego wiek, jak najbardziej prawidłowa i najczęściej stosowana w praktyce. Koszt takiej naprawy wyniosłaby 3.499,72 zł. Ponadto z uwagi na nieznaczne uszkodzenia tego pojazdu możliwa i wskazana jest naprawa uszkodzonej ściany pojazdu, nie zaś jej wymiana, która znacznie podniosłaby koszty naprawy (ponad 1/3 wartości pojazdu).

Wobec powyższego w pierwszym rzędzie zwrócenia uwagi wymaga znaczna dysproporcja w wycenie szkody dokonanej przez biegłego, nawet z uwzględnieniem w/w okoliczności, w stosunku do kosztorysu pozwanej. Opinia prywatna stanowi oczywiście jedynie dowód z dokumentu prywatnego, jednakże obrazuje poziom dysproporcji w kalkulacji pozwanej i wskazuje na racje powoda w kwestionowaniu jej stanowiska.

Opinia biegłego sporządzona została przez osobę o stosownej wiedzy fachowej i doświadczeniu zawodowym w kwestiach dla sprawy istotnych a wymagających wiadomości specjalnych. Przy opiniowaniu biegły należycie i wszechstronnie rozważył okoliczności sprawy, a w szczególności stan pojazdu, jego wiek i przebieg, rodzaj oraz charakter uszkodzeń, itd. Uwagi stron biegły wyjaśniał w opinii uzupełniającej. Jest przy tym oczywiste, że strona nie może oczekiwać opiniowania przez biegłego po jej myśli, a jeżeli opinia jest dla niej niekorzystna, nie oznacza to, że jest błędna. Jeśli opinia czyni zadość wymogom formalnym, odpowiada na wszystkie pytania, nie zawiera błędów logicznych, itp., a zatem nie można jej zarzucić, że jest niekompletna, niejasna, itd., opinia taka jest miarodajna. Sąd nie znajduje więc podstaw do kwestionowania opinii biegłego uznając ją za dowód pewny stanowiący podstawę ustaień w sprawie.

W konsekwencji za wiarygodne uznano też dalsze dowody, w szczególności opinię prywatną, a także faktury za tę usługę.

Jeżeli zatem pozwana generalnie zaniżyła odszkodowanie należne powodowi, działania podjęte przez powoda w celu wyjaśnienia sprawy i ustalenia rzeczywistej wartości szkody, w szczególności zlecenie tzw. opinii prywatnej, były zasadne, co oznacza akceptację żądania kosztów tej opinii (400 zł).

Przechodząc do oceny zasadniczego elementu sporu ujawnionego w procesie, tj. kwestii wymiany/naprawy spornej ściany, najpierw wskazania wymaga, jakie przesłanki decydują o /pełnej/ refundacji kosztów naprawienia szkody, i jakie okoliczności sprawy przemawiają za akceptacją stanowiska biegłego, który zdyskwalifikował wymianę spornej części wskazując na zasadność jej naprawy.

Poszkodowany nie może żądać zapłaty kosztów (hipotetycznej) restytucji w sytuacji, w której przywrócenie stanu poprzedniego byłoby niemożliwe albo też pociągało za sobą nadmierne trudności lub koszty; w takim przypadku może żądać wyrównania tego uszczerbku w jego majątku, który odpowiada wartości rzeczy zniszczonej wskutek działania sprawcy szkody. Ocena, czy koszty restytucji są nadmierne zależy od okoliczności sprawy; najczęściej koszt naprawy nie jest nadmierny dopóty, dopóki nie przewyższa wartości pojazdu sprzed wypadku (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z 12.04.2018r., sygn. II CNP 43/17 i cyt. tam dalsze orzecznictwo).

W realiach sporu przypomnienia wymaga, że uszkodzeniu uległ pojazd 10-letni (o wartości 11.500 zł), a w przypadku takiego pojazdu i takich uszkodzeń, jak przy spornej ścianie, powszechnie stosowana jest naprawa, nie wymiana uszkodzonej ściany, na co wskazał biegły, szczegółowo wyjaśniając swoje stanowisko nie tylko wiekiem pojazdu, lecz także rodzajem i charakterem jego uszkodzeń. Powtórzyć można jeszcze, że wymianie spornego elementu sprzeciwia się względem na proporcję wartości pojazdu do rodzaju i zakresu uszkodzenia oraz kosztu wymiany. Również w odczuciu ogólnospołecznym naprawa w tym przypadku jawi się jako bardziej racjonalna. Mało przekonujące wydaje się bowiem, by tzw. przeciętny obywatel uznawał za stosowne dokonywanie wymiany tej części, o wartości ponad 1/3 pojazdu, w samochodzie 10-letnim. Mało przekonujący jest też argument zauważalnej zmiany stanu pojazdu w postaci naprawy spornego elementu na wypadek sprzedaży tego pojazdu (i uzyskania wówczas z tej przyczyny niższej ceny), co ma przekonywać o tym, że wymiana ściany nie jest ulepszeniem pojazdu, lecz dążeniem do nieuzyskania spadku jego wartości. Sprzedaż samochodu jest przecież zdarzeniem szczególnym, gdy tymczasem zobowiązany ponosi odpowiedzialność za zwykle następstwa zdarzenia. Ponadto nie wiadomo, czy i na ile spadłaby wówczas wartość tego pojazdu z tej właśnie przyczyny. Spadku wartości pojazdu na skutek uszkodzeń z kolizji powódka natomiast nie dowodziła.

Całość słusznych żądań powoda zamyka się więc kwotą 2.431,36 zł (tj. 3.499,72 zł + 400 - 1468,36), co daje wygraną w 34%. Dalej idące powództwo podlega oddaleniu.

Zasadność żądania głównego czyni też zasadnym roszczenie odsetkowe (art. 481 k.c.), z uwzględnieniem wprowadzenia z dniem 01.01.2016r. kategorii odsetek za opóźnienie. Odsetki należą się od 21.05.2016r. tj. od dnia następnego po decyzji pozwanej, która wcześniej przeprowadziła postępowanie likwidacyjne, które dało jej podstawy do wydania decyzji w sprawie, w znacznej części niesłusznej.

Orzeczenie o kosztach pozostawiono referendarzowi sądowemu z uwagi na konieczność dokonywania szczegółowych rozliczeń, z uwzględnieniem 34% wygranej powoda (art. 100 i 108 k.p.c.).